

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Рішення № _____ від _____ 2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку внесення установ, організацій та закладів, які здійснюють розробку документів, що обґрунтовують обсяги викидів для підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців, до переліку Мінприроди» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, надіслані Мінприроди листом від 26.09.2018 № 5/4-7/10173-18.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон), Державна регуляторна служба України

встановила:

проект наказу, як зазначено в аналізі регуляторного впливу (далі - АРВ), розроблено з метою приведення Порядку внесення установ, організацій та закладів, які здійснюють розробку документів, що обґрунтовують обсяги викидів для підприємств, установ, організацій та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності, до переліку Мінприроди України, затвердженого наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 01.10.2012 № 475, у відповідність із законодавством України.

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений з огляду на нижчезазначене.

Наданий розробником АРВ до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

У розділі I АРВ «Визначення проблеми» згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб.

Разом з тим, в АРВ до проекту наказу розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, враховуючи те, що запропонована редакція проекту Порядку внесення установ, організацій та закладів, які здійснюють розробку документів, що обґрунтовують обсяги викидів для підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців, до переліку Мінприроди (далі - проект Порядку) у переважній більшості своїх положень є ідентичною Порядку внесення установ, організацій та закладів, які здійснюють розробку документів, що обґрунтовують обсяги викидів для підприємств, установ, організацій та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності, до переліку Мінприроди України (далі - Порядок), затвердженого наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 01.10.2012 № 475.

При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробником зазначено лише про необхідність приведення Порядку *у відповідність із законодавством України* та не наведено жодних даних, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

При цьому варто звернути увагу на те, що у редакцію частини дев'ятої статті 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря», якою встановлено виключно зобов'язання для центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища *визначити перелік установ, організацій та закладів*, яким надається право на розробку документів, що обґрунтовують обсяги викидів для підприємств, установ, організацій та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності, і на виконання якої, власне, і розроблено проект наказу, *зміни*, з моменту вкладення Закону України «Про охорону атмосферного повітря» у новій редакції (21.06.2001), *не вносились*.

За таких обставин, не зрозуміло, які саме обставини та зміни у законодавстві спонукали розробника на розробку проекту наказу, у чому саме полягає суть проблеми, та яким чином запропоноване регулювання сприятиме її вирішенню.

Аналізуючи вищевикладене, розробником не обґрунтовано та не доведено існування проблеми, яка потребує державного регулювання.

Зазначене, в свою чергу, не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, *принципу доцільності* – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі II АРВ «Цілі державного регулювання» розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Натомість, у цьому розділі розробником зазначено, що реалізація проекту наказу дозволить належним чином урегулювати відносини у сфері господарської діяльності щодо організацій, які віднесені до Переліку Мінприроди.

Однак, задекларована розробником ціль державного регулювання викладена не чітко, лаконічно та не є вимірюваною.

Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є ціль реально досяжною не вбачається можливим.

З огляду на вказане, розробником порушено *принцип адекватності*, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

Відповідно до Методики у розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробнику необхідно стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник обмежився лише формальним текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання.

Так, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання та держави кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті, наприклад:

витрати організації на підготовку та подання до Мінприроди пакету документів, необхідних для занесення її до Переліку;

витрати Мінприроди на розгляд, поданих організацією документів, подань уповноважених органів щодо виключення організації з переліку, прийняття відповідних рішень тощо.

Отже, у порушення вимог Закону та Методики, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, а обмежився лише їх формальним текстовим описом.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділу у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником на формальному рівні здійснено вибір оптимального альтернативного способу, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу *ефективності*, тобто забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які *потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.*

При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто, необхідно встановити, яким чином будуть діяти положення проекту наказу, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Крім того, відповідно до даних, наведених у розділі III АРВ, у сфері дії проекту наказу господарську діяльність здійснює 327 суб'єктів мікропідприємництва, що складає 100% загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання. Зважаючи на це, розробник на виконання вимог пункту 8 Методики у розділі VI АРВ повинен був забезпечити проведення М-Тесту.

Однак, в АРВ до проекту наказу М-Тест згідно з Додатком 4 до Методики не проведено, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

У Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено жодних додаткових показників результативності регуляторного акту, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

Відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Недотримання розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону.

Підсумовуючи викладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та АРВ, встановлено, що проект розроблено з порушенням основних принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності та ефективності, визначених статтею 4 Закону.

Крім цього, проект наказу не відповідає вимогам статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити у погодженні проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України «Про затвердження Порядку внесення установ, організацій та закладів, які здійснюють розробку документів, що обґрунтовують обсяги викидів для підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців, до переліку Мінприроди».

**В.о. Голови Державної регуляторної
служби України**

О. МІРОШНІЧЕНКО

